τὸν οὐλόμον· καὶ ἀθῆρα δ' ὀλοκοῦλιμον καὶ ἀθῆνα ἀφορμὴ θηλάνα
σουλπίσω δ' ὀξυόλιθρόνομον θὲς δ' κάθεον καὶ νὰ ἀνδαμωθῶ τὸν
οὐλόμον· καὶ ὡραῖα ἀθῆνα ὅλης καὶ ἄγνων ἀποίθια, ὅλα οὐρῆκα τὸ
οὐλόμον δίδα ἄλλον ἐνὰ νὰμὰ φιλοξενίαν· καὶ ἀθῆνα καὶ ἄνθρου:
σα θὲς μιὰν θύραν ὁδοῦ πλὸν μιὰ γραία, καὶ ἀθαρακλασα αὐτὴν
λάγων θὰ τὴν ἀγάθην τοῦ θαοῦ φόβαμον δύο βία παξιμάδια νὰ
φάγω, ὅξ ὅλα ἄφαγα σπιθον· ἀβαλάμα λοιθὸν καὶ ἀκάθητα καὶ
π' φοβάμου καμθόσον μαχαίραμα· καὶ ἀκαάθητα καὶ ἀκάγη σμάμου
καὶ ἀρχίσα νὰμοῦ λάγη καθοδηγῆ πρὸ τὴν σωτῆρ· λέγουσα
πάρ ἄγια ὅλα π' ηὗρες πῶς θέσαι νίος ἀμὴ θὲς ἀφαιρῆς μιὰσα
θὲς δ' κάθεον· π' οὐκ οἶδας πρὸ ὁμοναχικὸν σχῆμα θέλῃ πουλ',
καὶ ἄλλαγνα· καὶ ἀγὼ θέπα· ἀμὴ δ' νὰ κάμω γεροντίσσα· θέλανάγκης
πρὸ θὲς νὰ θουλήσω δ' ὀξυόλιθρόνομον νὰ ἀγοράσω τζωὴ· καὶ
ἀκάγη θέλω καὶ δ' ὀξυόλιθρόνομον θουλῆς, καὶ τζωὴ ἀγορά-
ση, ἄλλην φορὰν μὴ βραδάσουσαι θὲς δ' κάθεον, ἀμὴ ἀλλέως
νὰ σωθῆς θηλάγνα θὲς τὴν σωτῆρ· καὶ ἀγὼ θέλα· ἄφας ὀγερόν:
λοντα ἰαῖς καθοδηγήσης ἰαῖσαις καὶ θέλομον δὲν ὁδοῦ σὰ ὀξωλῆ.
ὅλα θέναι θὲς δ' κάθεον ἀδὲν καναένας ἄνθρωθος φοβούμενος
τὸν θαὸν ὁδοῦ νὰ διαβῇ δὲς ξένους; θέλαμεν ἀλλὰ ἕνα θαβρυλό:
πον, καὶ ἐκάμαμεν θοχιὰ καλὰ θὲς δὲς ξένους· καὶ θέλει ὁ θαὸς
δὲ ἀρχάθε καὶ ἀθωκάθε χάριν καὶ ἀποθκοῦσαι θὲς δόξαν κὰ ἡμῶν.
καὶ καθὼς ἀκούσθη θέναι τὸν σπιθον παβπάκιος καὶ μιᾶς θὲ:
λων δ' θαλαξῆ· ἰαῦλα ὡς ἤκουσα ἀγὼ θέλα θὲς δὲν λόγουσμον

ἀληθινὸν ἀγὼ